

Sag C-179/21

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

23. marts 2021

Forelæggende ret:

Bundesgerichtshof (Tyskland)

Afgørelse af:

11. februar 2021

Revisionsappellant:

absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Revisionsindstævnt:

the-trading-company GmbH

Hovedsagens genstand

Konkurrenceretligt krav om nedlæggelse af forbud på grund af ufuldstændige oplysninger om en garanti i forbindelse med udbud af varer på internettet

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Anmodningen om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrører fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83/EU for så vidt som denne bestemmelse angår eksistensen og omfanget af oplysningskrav vedrørende en producentgaranti.

Præjudicielle spørgsmål

1. Udløser allerede den blotte eksistens af en producentgaranti oplysningskravet i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83/EU?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udløses oplysningskravet i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83/EU af den blotte nævnelse af en producentgaranti i den erhvervsdrivendes tilbud, eller udløses det, når nævnelsen uden videre fremgår for forbrugeren? Foreligger oplysningskravet også, når det uden videre fremgår for forbrugeren, at den erhvervsdrivende kun gør producentens oplysninger vedrørende garantien tilgængelige?

3. Skal de nødvendige oplysninger om eksistensen af og betingelserne for en producentgaranti i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83/EU indeholde de samme oplysninger som en garanti i henhold til artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT 1999, L 171 af 7.7.1999, s. 12), eller er det tilstrækkeligt med færre oplysninger?

Anførte EU-retlige bestemmelser

Artikel 169 TEUF

Artikel 38 og 52, stk. 1, andet punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Fjerde, femte og syvende betragtning til samt artikel 2, nr. 14), artikel 4, artikel 5, stk. 1, litra e), og stk. 3, samt artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83

Artikel 6, stk. 2, i direktiv 1999/44.

Anførte nationale bestemmelser

§§ 3, 3a og 8 i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (lov mod illoyal konkurrence, herefter »UWG«)

§§ 312a, stk. 2, 312d, stk. 1, første punktum, 434, stk. 1, og 479, stk. 1, i Bürgerliches Gesetzbuch (borgerlig lovbog, herefter »BGB«)

Artikel 246, stk. 1, nr. 5, og stk. 2, samt artikel 246a, § 1, stk. 1, første punktum, nr. 9, i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (lov om ikrafttræden af den borgerlige lovbog, herefter »EGBGB«).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Parterne er konkurrenter inden for salg af lommeknive gennem onlinehandel.
- 2 Sagsøgte og revisionsappellant (herefter »sagsøgte«) tilbød på internetplatformen Amazon en lommekniv fra den schweiziske producent Victorinox. Selve Amazon-

tilbudssiden indeholdt ingen oplysninger om en garanti ydet af sagsøgte eller en tredjemand for den tilbudte kniv, men – under mellemoverskriften »Yderligere tekniske oplysninger« – et link med betegnelsen »Betjeningsvejledning«. Ved et klik på dette link åbnedes et dokument, som var lagret på serveren tilhørende operatøren af internetplatformen Amazon, og som gengav et to sider langt produktinformationsblad, der var udformet og formuleret af producenten af kniven. På dette dokumentes anden side fandtes følgende henvisning til den såkaldte »Victorinox-garanti«:

Victorinox-garantien omfatter uden tidsbegrænsning enhver materiale- og fabrikationsfejl (for elektronik to år). Skader, der opstår som følge af normal slitage eller forkert anvendelse, er ikke omfattet af garantien.

- 3 Sagsøger og revisionsindstævnte (herefter »sagsøgeren«) mener, at sagsøgte dermed ikke gav tilstrækkelige oplysninger om garantien for kniven. Sagsøgeren har derfor nedlagt påstand om nedlæggelse af forbud.
- 4 Appeldomstolen tog påstanden til følge, efter at sagsøgeren ikke havde fået medhold i første instans. I revisionsappellen, som appelretten har givet tilladelse til, og som sagsøgeren har nedlagt påstand om forkastes, har sagsøgte nedlagt påstand om stadfæstelse af dommen fra den regionale ret i første instans.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 5 Appeldomstolen anså søgsmålet for begrundet og nedlagde forbud i henhold til UWG's §§ 8, 3 og 3a, sammenholdt med BGB's § 312d, stk. 1, første punktum, og EGBGB's artikel 246a, § 1, stk. 1, første punktum, nr. 9. Appeldomstolen anførte, at sælgerens oplysningspligt ifølge pligtens hensigt og formål allerede indtræder, når varetilbuddet – som i den foreliggende sag – indeholder en henvisning til, at der foreligger en garanti, uanset hvordan denne henvisning er udformet.
- 6 Spørgsmålet, om revisionsappellen for den forelæggende ret skal tages til følge, afhænger af, om sagsøgeren har krav på, at der nedlægges det forbud, som denne har gjort gældende.
- 7 Dette kræver for det første, at sagsøgte var omfattet af en oplysningspligt i henhold til BGB's § 312d, stk. 1, første punktum, sammenholdt med EGBGB's artikel 246a, § 1, stk. 1, første punktum, nr. 9.
- 8 I henhold til BGB's § 312d, stk. 1, første punktum, er den erhvervsdrivende i forbindelse med aftaler om fjernsalg forpligtet til at informere forbrugeren i henhold til EGBGB's artikel 246a. I henhold til EGBGB's artikel 246a, § 1, stk. 1, første punktum, nr. 9, er den erhvervsdrivende forpligtet til at stille oplysninger om eksistensen af, hvor det er relevant, eftersalgskundebistand og betingelserne herfor, eftersalgsservice og garantier til rådighed for forbrugeren.

- 9 De nævnte bestemmelser tjener til gennemførelse af artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 og skal derfor fortolkes i overensstemmelse med denne bestemmelse. I forbindelse med fortolkningen af de tyske bestemmelser skal der tages hensyn til, at direktiv 2011/83 i henhold til direktivets artikel 4 og syvende betragtning til direktivet sigter mod fuld harmonisering af de aspekter af forbrugerbeskyttelsen, som er omfattet af direktivet. På dette område må medlemsstaterne derfor hverken opretholde eller indføre bestemmelser, der er strengere eller lempeligere.
- 10 Oplysningskravet i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 foreligger ikke kun i forbindelse med en handelsmæssig garanti, som den erhvervsdrivende selv yder, men også, når garantien stammer fra produktets producent. I henhold til definitionen i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2011/83, er en »handelsmæssig garanti« enhver forpligtelse, som den erhvervsdrivende eller en producent (»garantigiveren«) har påtaget sig over for forbrugeren, ud over sin retlige forpligtelse til at levere en kontraktmæssig ydelse, til at refundere købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved varerne, hvis de ikke svarer til de specifikationer eller ethvert andet krav, der fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet eller forud for aftalens indgåelse, og som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed. Garantigiveren kan ifølge dette ikke kun være den erhvervsdrivende, men også producenten.
- 11 Besvarelsen af spørgsmålet om, hvorvidt den blotte eksistens af en producentgaranti udløser oplysningskravet i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 – et spørgsmål, som er omtvistet i tysk retspraksis og juridisk litteratur – afhænger af betydningen af udtrykket »hvor det er relevant« i artikel 6, stk. 1.
- 12 Ordlyden i artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 tillader begge fortolkninger, da udtrykket »hvor det er relevant« enten kan referere til »hvis der foreligger en garanti« eller til »alt efter udformningen af den erhvervsdrivendes tilbud«.
- 13 Bestemmelsens kontekst kunne tale for, at garantien skal være nævnt i den erhvervsdrivendes tilbud.
- 14 Garantierne nævnes i artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 i forbindelse med eftersalgsservice. Da der kun skal oplyses om eftersalgsservice, hvis denne skal indgå i kontrakten eller i hvert fald tilbydes af sælgeren ved kontraktens indgåelse som tillægsydelse mod betaling, kunne det også gælde for garantier, at disse skal være nævnt i tilbuddet.
- 15 Derudover vedrører oplysningskravene, der gælder for den erhvervsdrivende i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2011/83 principielt kun direkte kontraktrelaterede omstændigheder, men ikke retsforhold mellem forbrugeren og tredjemand. Også artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 kan derfor skulle

fortolkes begrænsende således, at den erhvervsdrivende i det mindste indirekte skal bringe eftersalgssydelsene og garantierne i forbindelse med kontrakten derved, at han f.eks. henviser til dem under kontraktforhandlingerne eller i sit varetilbud i en eller anden form peger på, at der foreligger en garanti.

- 16 Reguleringsformålet med artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 taler ikke entydigt for den ene eller den anden fortolkning.
- 17 Det taler til fordel for at lade den blotte eksistens af en producentgaranti være tilstrækkeligt, at direktiv 2011/83 i henhold til direktivets artikel 1 i lyset af fjerde, femte og syvende betragtning til direktivet har til formål at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved at sikre, at forbrugernes oplysning og sikkerhed garanteres i forbindelse med aftaler indgået mellem forbrugere og erhvervsdrivende. Beskyttelsen af forbrugerne er desuden forankret i Unionens politik i artikel 169 TEUF og i artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forbrugeren skal ud fra de omfattende oplysninger bedre kunne sammenligne også grænseoverskridende tilbud og afveje fordele og ulemper ved kontrakten for derefter at træffe en velovervejede beslutning.
- 18 På den anden side er det ikke et obligatorisk krav for forbrugerbeskyttelsen, at en forhandler forpligtes til at gøre opmærksom på eventuelle positive omstændigheder for køberen som f.eks. en producentgaranti, som forhandleren ikke selv anvender i konkurrencen.
- 19 Derudover skal det i forbindelse med fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 bemærkes, at de erhvervsdrivendes grundlæggende rettigheder ikke må begrænses uforholdsmæssigt.
- 20 I henhold til fjerde betragtning til direktiv 2011/83 skal der sikres den rette balance mellem et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og virksomhedernes konkurrenceevne samtidig med, at friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er garanteret i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, overholdes. Friheden til at oprette og drive egen virksomhed må i henhold til artikel 52, stk. 1, andet punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder under overholdelse af proportionalitetsprincippet kun begrænses, såfremt dette er nødvendigt og faktisk opfylder mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder.
- 21 Til den erhvervsdrivendes fordel lægges det i denne forbindelse til grund, at det bør være op til en sælger selvstændigt at vurdere, om producentens garanti udgør en fordel i kommunikationen med kunden, som står mål med indsatsen ved at beskrive den, og eventuelt inden for rammerne af aftalefriheden at tilbyde genstanden uden henvisning til en eksisterende producentgaranti.
- 22 Hvis det derimod bekræftes, at der gælder et oplysningskrav for sælgeren allerede, når producenten af en salgsgenstand yder en garanti, skal sælgeren – eventuelt med en væsentlig indsats – for hvert solgt produkt undersøge, om og i givet fald

på hvilke betingelser, der foreligger en producentgaranti. I denne forbindelse skal denne også konstant overvåge eventuelle ændringer og integrere dem i sine forbrugeroplysninger. Desuden kan der f.eks. i forbindelse med varer, der er sammensat af enkelte elementer, eller i forbindelse med tjenesteydelser sågar være flere producentgarantier, som gælder ved siden af hinanden.

- 23 Desuden løber sælgeren en væsentlig ansvarsrisiko, hvis hans oplysninger om producentgarantien ikke længere er aktuelle. Eksistensen af en producentgaranti udgør i reglen et kendetegn (»Beschaffenheitsmerkmal«) ved købsgenstanden som omhandlet i BGB's § 434, stk. 1. Hvis sælgeren i sit tilbud nævner en producentgaranti, som ikke eller ikke længere foreligger, eller ikke foreligger i det nævnte omfang, udgør dette principielt en mangel som omhandlet i BGB's § 434, stk. 1, andet punktum, nr. 2, tredje punktum.
- 24 Heroverfor anføres det, at den erhvervsdrivende med hensyn til producentgarantien i reglen kun skal oplyse om en yderligere garanti. Et sådant oplysningskrav er derfor praktisk muligt og stiller ikke urimelige krav til den erhvervsdrivende.
- 25 I forbindelse med fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 skal det desuden bemærkes, at spørgsmålet om oplysningskravet for sælgeren med hensyn til en producentgaranti på samme måde er relevant i forbindelse med forbrugerkontrakter i fysisk handel. Undtagen i forbindelse med handel med dagligvarer skal forbrugeren i henhold til bestemmelsen i BGB's § 312a, stk. 2, sammenholdt med EGBGB's artikel 246, stk. 1, nr. 5, og stk. 2, som tjener til gennemførelse af artikel 5, stk. 1, litra e), og stk. 3, i direktiv 2011/83, også her oplyses om garantier. I den fysiske handel bliver spørgsmålet om, hvordan f.eks. en detailhandlende med en rimelig indsats skal oplyse om de forskellige producentgarantibetingelser for hvert enkelt tilbudt produkt, særligt relevant.
- 26 På denne baggrund hælder den forelæggende ret til at fortolke artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 således, at eksistensen af en producentgaranti i sig selv ikke udløser oplysningskravet.
- 27 I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende, opstår spørgsmålet, om allerede nævnelser af en producentgaranti i den erhvervsdrivendes tilbud i sig selv udløser oplysningskravet i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83, eller om dette krav udløses, hvis nævnelser uden videre fremgår for forbrugeren. Det er også tvivlsomt, om oplysningskravet også foreligger, når det uden videre fremgår for forbrugeren, at den erhvervsdrivende kun gør producentens oplysninger vedrørende garantien tilgængelige.
- 28 Hvis den erhvervsdrivende reklamerer med en producentgaranti, er han ifølge lavere retsinstitutters praksis omfattet af et oplysningskrav i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83.
- 29 Derimod er det tvivlsomt, om den erhvervsdrivende også er omfattet af et sådant oplysningskrav, hvis denne ikke fremhæver producentgarantien i sin reklame. Det

fremgår ikke entydigt at artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83, i hvilken form og i hvilket omfang en eventuelt nødvendig nævnelse af denne garanti skal ske for at udløse oplysningskravet.

- 30 I den foreliggende sag kan det i overensstemmelse med appeldomstolen skulle lægges til grund, at den blotte nævnelse af, at der eksisterer en producentgaranti, i varetilbuddet uden reklamemæssig fremhævelse og i en hvilken som helst form er tilstrækkeligt til at begrunde kravet om at henvise til betingelserne for denne garanti.
- 31 På den anden side kan det være en betingelse for oplysningskravet, at eksistensen af en producentgaranti nævnes på en måde, så den fremgår umiddelbart for forbrugeren, idet det er tvivlsomt, om dette er tilfældet med en nævnelse på anden side i et dokument, som der linkes til under betegnelsen »betjeningsvejledning«.
- 32 Det er desuden tvivlsomt, om der foreligger et oplysningskrav for den erhvervsdrivende, hvis det fremgår for forbrugeren, at oplysningen om eksistensen af en producentgaranti ikke stammer fra den erhvervsdrivende, men fra producenten.
- 33 Såfremt der foreligger et oplysningskrav i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83, opstår endelig spørgsmålet om, hvilket indhold denne oplysning skal have.
- 34 Ifølge én opfattelse, som også appeldomstolen fulgte, kan indholdet i BGB's § 479, stk. 1, anvendes ved fastsættelsen af oplysningskravets indholdsmæssige omfang.
- 35 I henhold til BGB's § 479, stk. 1, andet punktum, skal en garantierklæring indeholde en henvisning til forbrugernes rettigheder i henhold til loven samt til, at garantien ikke begrænser disse rettigheder, og indholdet af garantien samt alle væsentlige oplysninger, som er nødvendige for at gøre garantien gældende, navnlig garantibeskyttelsens varighed og geografiske anvendelsesområde samt garantigivers navn og adresse. Denne bestemmelse tjener til gennemførelse af artikel 6, stk. 2, i direktiv 1999/44 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed.
- 36 Ifølge en anden opfattelse skal oplysninger forud for aftaleindgåelsen i henhold til artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83 ikke opfatte alle de oplysninger, som ifølge artikel 6, stk. 2, i direktiv 1999/44 skal være indeholdt i selve garantierklæringen. I denne forbindelse bedømmes spørgsmålet om, hvilke oplysninger der i stedet er nødvendige, forskelligt.